

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 12 marca 2010 r.

w sprawie ustawy o szczególnych uprawnieniach ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa oraz ich wykonywaniu w niektórych spółkach kapitałowych lub grupach kapitałowych prowadzących działalność w sektorach energii elektrycznej, ropy naftowej oraz paliw gazowych

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 12 lutego 2010 r. ustawy o szczególnych uprawnieniach ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa oraz ich wykonywaniu w niektórych spółkach kapitałowych lub grupach kapitałowych prowadzących działalność w sektorach energii elektrycznej, ropy naftowej oraz paliw gazowych, wprowadza do jej tekstu następującą poprawkę:

- w art. 2 ust. 7 otrzymuje brzmienie:
"7. W przypadku nieuwzględnienia skargi przez właściwy sąd administracyjny albo po upływie terminu do jej wniesienia, ostateczna decyzja wyrażająca sprzeciw ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa wywołuje skutek w postaci nieważności uchwały lub czynności prawnej, o których mowa w ust. 1 i 2, od chwili podjęcia uchwały lub dokonania czynności prawnej."

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

UZASADNIENIE

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na 60. posiedzeniu ustawy o szczególnych uprawnieniach ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa oraz ich wykonywaniu w niektórych spółkach kapitałowych lub grupach kapitałowych prowadzących działalność w sektorach energii elektrycznej, ropy naftowej oraz paliw gazowych, uchwalił do niej 1 poprawkę.

Poprawka wskazuje, że ostateczna decyzja wyrażająca sprzeciw ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa wobec czynności prawnych organów spółki stanowiących zagrożenie dla infrastruktury krytycznej, wywołuje skutek w postaci nieważności tych czynności dopiero w przypadku nieuwzględnienia skargi na decyzję przez właściwy sąd administracyjny albo po upływie terminu do jej wniesienia.

Zgodnie z art. 2 ust. 7 ustawy w brzmieniu przyjętym przez Sejm, ostateczna decyzja wyrażająca sprzeciw ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa skutkuje nieważnością uchwały lub czynności prawnej, o których mowa w ust. 1 i 2, od chwili podjęcia uchwały lub dokonania czynności prawnej. Kodeks postępowania administracyjnego stanowi natomiast w art. 16, że ostateczne są decyzje, od których nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.

Wykładnia art. 2 ust. 7 analizowanej ustawy w związku z art. 16 KPA prowadzi do wniosku, że sankcja nieważności z mocy prawa dotyczyć będzie czynności, w stosunku do których wyczerpano środki odwoławcze przed organami administracji (strona skorzystała z prawa złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy albo upłynął termin do jego wniesienia). Taka konstrukcja oznacza więc, iż nieważnością dotknięta zostanie uchwała lub czynność prawna organu spółki, choć strona nie skorzystała jeszcze z prawa do wniesienia skargi do właściwego sądu administracyjnego. Zdaniem Senatu daleko idący skutek nieważności powinien dotyczyć dopiero decyzji, od której nie przysługują środki zaskarżenia również w postępowaniu sądowoadministracyjnym.

Za takim poglądem przemawia także treść oraz systematyka ustawy.

Art. 2 stanowi bowiem w ust. 4, że uchwały organów spółki nie podlegają wykonaniu, a czynności prawne nie wywołują skutków prawnych m.in. w przypadku złożenia skargi na decyzję ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa do właściwego sądu administracyjnego. Innymi słowy ustawodawca przyjął, że ta sama czynność jest jednocześnie nieważna z mocy prawa (ponieważ decyzja uzyskała przymiot ostateczności w związku z

wyczerpaniem administracyjnego toku instancji) oraz pozostaje w zawieszeniu na czas trwania postępowania sądowego.

Ponadto, ze względu na miejsce zmienianego przepisu w ustawie (po przepisach regulujących terminy rozpoznania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez Ministra oraz skargi przez sąd administracyjny) należy wnosić, że zamierzeniem ustawodawcy było, aby sankcja nieważności dotyczyła tych uchwał lub czynności, co do których wyczerpano środki odwoławcze zarówno w administracyjnym, jak i sądowym toku instancji.